

Vittnesbörd av dr. Manuel Nevado Rey

Dr. Manuel Nevado Rey. Född den 21 maj 1932. Examen i medicin och allmänkirurgi vid Salamancas universitet 1955. Specialist i allmän kirurgi och traumatologi och ortopedi.

2002-01-03

”Jag bor i Almendralejo (Badajoz, Spanien). Under många år har jag arbetat på ett litet sjukhus som jag själv startade och som sköts av barmhärtighetssystrar, på andra statliga sjukhus och på en privat

medicinmottagning. Just nu arbetar jag mest på kliniken Zafra, där jag utför ett stort antal operationer.

I början av november 1992 behövde jag gå till jordbruksministeriet för att sköta några ärenden som hade att göra med min aktivitet som jordbrukare. På ministeriet, medan jag sökte den person som skulle intervju oss, fann vi av en händelse Luis Eugenio Bernardo Carrascal, en jordbruksingenjör som arbetar på ministeriet och som underhöll oss på ett mycket trevligt sätt medan vi väntade på den person vi skulle träffa.

Medan vi utbytte olika intryck av skilda ämnen inom ministeriet, fäste sig Luis Eugenio vid mina händer och frågade vad som hade hänt. Jag förklarade kortfattat att jag hade en avancerad kronisk strålningsdermatit och att det var en obotlig sjukdom. Han gav mig ett

bönekort till den salige Josemaría Escrivá så att jag skulle anförtro mitt tillfrisknande åt hans förbön.

Det gjorde jag alltifrån det ögonblicket, och några dagar senare reste jag till Wien för att delta i en medicinsk kongress. Där blev jag imponerad av att, i alla kyrkor jag besökte, finna bönekort till den salige Josemaría. Detta fick mig att åkalla hans förbön mer, på det sätt man hade rekommenderat. Jag bad till honom på ett informellt sätt och anförtrodde mig åt hans förbön, utan att strikt hålla mig till den ordagranna bönen på bönekortet. Men jag bad också den bönen några gånger.

Såsom jag redan har berättat, led jag av en kronisk strålningsdermatit sedan många år tillbaka. Jag tror att jag fick de första symptomen - i form av håravfall och olika blåmärken på vänster handrygg - redan 1962 då jag

gifte mig. Sedan dess ökade skadorna, ty vid flera tillfällen var jag tvungen att undersöka frakturer med hjälp av röntgenapparater av dålig kvalitet och mycket små skyddsmöjligheter.

I november månad 1992, då jag gick till jordbruksministeriet, var huden på mina händer mycket skadad. På vänster hand var det pekfingret, långfingret och ringfingret; på höger hand framför allt pekfingret och långfingret. Jag hade olika hyperkeratotiska plack och sår av olika storlekar på de tre nämnda fingrarna på vänster hand - ett av dem var så stort som 2 cm i diameter - och olika andra skador på vänster handrygg och de proximala falangerna samt höger handrygg.

Jag led mycket av skadorna på händerna och jag började bli tvungen att sluta operera. Det var inte många som såg mina händer, ty

jag gjorde mitt bästa för att gömma dem. Man kan säga att det inte fanns någon läkare som föreslog mig någon behandling, eftersom man vet att det inte finns något att göra mot strålningsdermatit. Någon sade till mig att jag kunda smörja dem med vaselin eller lanolin för att mjuka upp dem, något som jag redan gjorde.

Från den dag då man gav mig bönekortet, från det ögonblick då jag anförtrodde mig åt den salige Josemarías förbön, började händerna att bli bättre och efter ungefär två veckor försvann skadorna och händerna blev som de är nu, helt friska.

Det är uppenbart att detta tillfrisknande inte kan förklaras av naturliga orsaker. Jag har redan sagt att strålningsdermatit är obotlig och att jag inte använde något läkemedel. Det enda jag tänkte på var att någon

hudläkare skulle kunna göra en hudtransplantation för att täcka såren, men jag hann inte göra något. Trots att jag ansträngde mig för att andra inte skulle se mina händer, finns det många som kan vittna om hur de såg ut: naturligt nog min fru; en av mina söner som är patolog; två hudläkare som jag visade dem för några gånger: Isidro Parra, professor Ginés Sánchez Hurtado, o.s.v.

Berättelsen om hur min strålningsdermatit botades är helt med sanningen överensstämmande. Jag var mycket rädd för att det skulle uppstå någon metastas, vilket skulle ha en usel prognos, men det hände inte. Helt enkelt var det så att strålningsdermatiten botades och jag kan inte annat än tillskriva detta den salige Josemarías förbön.

Sedan tillfrisknandet har jag åter börjat arbeta som tidigare inom allmänkirurgin”.

Almendralejo, 30 juni 1993.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/vittnesbord-av-dr-manuel-
nevado-rey/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/vittnesbord-av-dr-manuel-nevado-rey/) (2025-08-24)